

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 12 lutego 2013 r.,
sprawy **R. J.**

skazanego z art. 158 § 1 kk i inne kk
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 24 kwietnia 2012 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C.
z dnia 20 grudnia 2011 r.,

p o s t a n o w i ł

- 1. oddala kasację obrońcy skazanego R. J. jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. A. Kancelaria Adwokacka w C. 442,80 (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) w tym 23 % VAT za sporządzenie i wniesienie kasacji;**
- 3. zwalnia skazanego R.J. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S., wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2012 r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 20 grudnia 2011 r., którym R.J., za przestępstwa zakwalifikowane z art. 158 § 1 i inne kk, skazany został na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego, kasację na korzyść skazanego wniósł jego obrońca, i, zarzucając „rażące naruszenie przepisów prawa

procesowego: a) art. 6 kpk poprzez dwukrotną odmowę przyznania obrońcy z urzędu R. J. przez Sąd I instancji i kolejną odmowę przez Sąd II instancji, pomimo ciężkiej sytuacji finansowej i osadzenia w zakładzie karnym oskarżonego, co miało niewątpliwie wpływ na treść wyroku, b) art. 2 § 2 kpk, art. 167 kpk, art. 170 § 1 kpk i 366 § 1 kpk poprzez nie rozpoznanie wniosku dowodowego złożonego przez J. na rozprawie w dniu 13 września 2011 r. o ponowne przesłuchanie pokrzywdzonego S. I. także w apelacji – co pozbawiło J. możliwości obrony swych praw i miało bezpośredni wpływ na treść wyroku, c) art. 424 § 1 kpk, art. 457 § 3 kpk poprzez niewypowiedzenie się co do wnioskowanego dowodu przez J. w uzasadnieniach wyroków obu instancji, d) art. 451 kpk, 453 kpk oraz art. 6 kpk poprzez uniemożliwienie udziału oskarżonemu w rozprawie apelacyjnej pomimo złożenia wniosku w apelacji o przesłuchanie pokrzywdzonego, które w realiach sprawy pozbawiło J. możliwości obrony swych praw i miało istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku”, wniósł o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej, w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego R. J. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 kpk, i jako taka została oddalona, natomiast skazany został zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego. Sporządzenie i wniesienie w tej sprawie kasacji przez obrońcę z urzędu, uzasadniało zasądzenie stosownego wynagrodzenia.

Bezzasadny, i to w stopniu oczywistym, jest zarzut z punktu a) kasacji. Pomijając nawet to, że nie zostało wskazane konkretnie w jaki sposób, w tej sprawie, nieuczestniczenie obrońcy, wyznaczonego z urzędu, mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku (art. 438 pkt 1 kpk), to istotne jest tylko to, że Sądy obu instancji, nie uwzględniając wniosku ówczesnego oskarżonego o wyznaczenie takiego obrońcy, wskazywały okoliczności, które świadczyły o tym, że oskarżony ma wystarczające środki finansowe, żeby ustanowić obrońcę z wyboru – regularne uzyskiwanie wynagrodzenia oraz to, że nie miał on nikogo na utrzymaniu. Z uzasadnień kolejnych decyzji oskarżony dowiadywał się w jaki sposób powinien wykazać rzeczywisty, jego zdaniem, stan majątkowy, czego jednak nie uczynił. Słusznie Sądy w tej sprawie przyjmowały, że sam fakt pozbawienia oskarżonego

wolności nie uzasadnia wyznaczenia mu obrońcy z urzędu. Dopiero możliwość wniesienia kasacji nakazywała, co Sąd odwoławczy uczynił, dokonanie sprawdzenia sytuacji finansowej skazanego i ustanowienie mu obrońcy z urzędu.

Równie bezzasadne są zarzuty z punktów b) i c) kasacji. Wychodząc naprzeciw wnioskowi dowodowym R. J., Sąd udostępnił mu czytelne odpisy zeznań pokrzywdzonego S. I. (k – 486,488, t. III). Następnie strony, w tym oskarżony, oświadczyły, że nie wnoszą o uzupełnienie przewodu sądowego (k- 492v, t. III). Wówczas nie było przeszkód, by złożyć wniosek o ponowne przesłuchanie tego pokrzywdzonego w charakterze świadka. Wniosek taki nie został złożony w apelacji oskarżonego ani odrębnie w piśmie procesowym przed rozprawą odwoławczą. W tej sytuacji, nie było uzasadnione procesowe ustosunkowanie się Sądu Okręgowego do zasadności ponownego przesłuchania świadka S. I., także w uzasadnieniu wyroku. Zeznania tego świadka zostały przeanalizowane i trafnie ocenione, co zostało potwierdzone w uzasadnieniach orzeczeń Sądów obu instancji.

Także oczywiście bezzasadny jest zarzut z punktu d) kasacji, gdyż, niewątpliwie (k-533,533a, t. III), oskarżony R. J. został poinformowany o możliwości doprowadzenia go na rozprawę, ale tylko na jego żądanie, z czego jednak nie skorzystał. Wobec tego o naruszeniu jego praw w tym zakresie nie można mówić.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.